

Nr 288.

Af herr **Hage m. fl.**, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till lag om rätt till jakt och med förslag till grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt.

I en af undertecknade, Lindhagen och Hage, vid årets riksdag afgifven motion, nr 210, rörande vissa ifrågasatta ändringar i bestämmelserna om upplåtelse af odlingslägenheter å kronoparker och öfverloppsmarker inom de nordligaste länen, framhölls bl. a., att lägenhetsinnehafvarna och kronotorparna på nämnda lägenheter sakna jakträtt till och med på det område, de som kronotorp disponera af kronans område. Ett sådant förhållande hindrar till och med den fattige kronotorparen att fälla t. ex. en fågel eller annat matnyttigt vildt inom kronotorpets område, äfven om bristen på lifsförnödenheter hos den i många fall från bebyggd trakt aflägsset boende torparen med dennes osäkra inkomstmöjligheter skulle vara synnerligen kännbar.

En sådan förbudslagstiftning måste — såvidt vi kunna finna — lätt fresta till öfverträdelse, verka demoraliserande och framskapa lagbrytare *dels* genom olämpligheten i lagen — kronan ställer ju faktiskt sina brukanderättsinnehafvare i detta afseende i en sämre ställning än den enskilde jordägaren i allmänhet gör — *dels* genom svårigheten att öfvervaka, att jaktförbudsbestämmelserna ej öfverträdas.

Nödvändigheten att borttaga detta förbud påpekades, som sagdt, i vår motion angående kronotorpen. Jordbruksutskottet, som i sitt utlåtande ej uttalade något afvisande af tanken på förbudets upphäfvande *i och för sig*, påpekade emellertid, att ett tillmötesgående af torparnes kraf på jakträtt, hvad beträffar skogstorp eller odlingslägenheter, belägna

å kronoparker, endast kunde ske i samband med en lagändring af vår jaktlagstiftning. Inför detta uttalande af jordbruksutskottet ha vi ansett oss hafva anledning att, då nu kungl. proposition angående ändring af vår jaktlagstiftning föreligger, åter framdraga ofvannämnda fråga till ventilerung inom Riksdagen, i synnerhet som nämnda lagförslag ej upptager några uttryckliga bestämmelser, hvarigenom nämnda torparens jakt rätt säkerställes. Paragraf 6 af lagförslaget innehåller nämligen endast följande bestämmelser angående jakträtt å kronans mark: »Boställshafvare och kronohemmansåbo äge jakträtt å boställets och kronohemmanets ägor. Är jord åt någon till brukande upplåten, nyttje brukaren, *där ej annorledes aftalas*, den jakt, som till jorden hörer».

Vi våga alltså i detta sammanhang med hänvisning till de skäl, som vi här ofvan och i förut nämnda motion framfört, yrka på, att vid nu skeende ändring af jaktlagstiftningen Riksdagen måtte uttryckligen inskrifva rätten för kronotorpare och innehafvare af lägenhet å kronodomänerna i de nordligaste länen att bedrifva jakt, *i första hand* å det område, som till brukande upplåtits, men äfven att denna rätt må utsträckas till att omfatta kronoparken, inom hvilken kronotorpet ligger, eller till viss utsträckning af kronoparken rundt om kronotorpet. Ett sådant medgifvande äfven i dess mera vidsträckta omfattning torde nog ej utgöra någon fara för vildtbeståndet i de nordliga länens vidsträckta områden, i synnerhet om *dels* vissa restriktioner göras — hvilka möjligen kunna ifrågasättas — gående ut på att från rätten till jakt undantages vissa mera värdefulla och sällsynta storvildarter, *dels* bestämmelser gifvas om, att jakträtten endast gäller jakt af matnyttigt vildt för eget husbehof.

Då ett sådant medgifvande, som i denna motion ifrågasatts, i öfrigt synes oss vara en rättvis erkänsla mot de å aflägsna kronodomäner boende torparne, hvilkas osäkra inkomstställning och pioniärbete för samhället synes oss afgjort motivera en sådan åtgärds vidtagande, vilja vi hoppas, att Riksdagen bifaller vår anhållan. Vi vilja alltså hemställa,

att Riksdagen vid antagandet af föreliggande förslag till lag om jakträtt (kungl. proposition nr 98) måtte i lagen inskrifva rätten för kronotorpare och lägenhetsinnehafvare å kronoparker inom de sex nordligaste länen att bedrifva jakt på lägenhetens område samt å kringliggande kronopark eller viss del däraf.

Tillika hemställa vi, att vederbörande utskott måtte formulera de ändringar och tillägg till nämnda lagförslag, som för vinnande af motions syfte kunna vara erforderliga äfvensom vidtaga de förändringar med afseende på förslaget till förordning om kronans utöfvande af sin jakträtt (kungl. proposition nr 99), som eventuellt kunna anses behöfliga för uppnående af ofvanstående motions syfte.

Stockholm den 17 april 1912.

Ernst Hage.

Linus Lundström.

Carl Lindhagen.

F. O. Mörtsell.

L. J. Carlsson.

K. L. Sandstedt.

P. Alb. Bäckman.

Olof Jonsson.

W. Bäckström.

Ant. Wikström.

J. Rehn.

E. F. Hellberg.

C. A. Svensson.